

Ernst Thullner

Lehrer, Pfarrer, Mundartdichter
Geb. 22.12.1862 in Birthälm
Gest. 1918 in Mühlbach (Stadtpfarrer)

Martin Schaas
Geb. 10.10.1841
Gest. 04.04.1920

Heirat
am 10.01.1866 mit

Katharina geb. Hügel
Geb. 13.02.1850
Gest. 19.08.1918

Der Noach.

Ernst Thullner.

Noah din Richis

Noe, dreptul patriarh, plutea în jur cu arca sa, când Dumnezeu a pedepsit omenirea pentru păcatele lor cu Potopul - copiilor li se spune deja aceasta în școală, este o poveste. Dar faptul că odinioară un săsesc a călătorit și el în jur, aceasta poate nu este atât de cunoscut în țara noastră săsească. De aceea voi povesti aici despre asta.

Când fermierii se străduiesc cel mai mult, în timpul recoltării, chiar în ziua Sfintei Margareta* la Mediasch. Toată lumea* vine în oraș în număr mare, pentru a face cumpărături bune și ieftine. Cei care nu au nimic de vândut, vin să vadă dacă mai este în picioare, turnul celebrei Tramiterturm*.

"Treng, he!", spune Marțul nostru, "vezi, mâine este Sfânta Margareta - trebuie să plec să văd târgul, vreau să-mi cumpăr și eu o pungă. Dar nu mă certa când o aduc, doar ai liniște!" "Nu, nu-ți face griji! Dar trebuie să-mi cumperi o ladă de la târg!" "Ah, lasă! Știi deja cum sunt eu - evit afacerile cu femei, mereu începeți cu certuri! Ca bărbat, ești o figură proastă!" "Atunci vin și eu", spune bătrâna, "și îmi cumpăr eu însămi lada, trebuie să o am, apoi mă liniștesc!"

"Unde crezi că te duci? Asta nu poate fi, ca noi doi bătrâni fermieri înțelepți, care ne ocupăm de gospodărie cu spatele, și mergem la târgul de la Mediasch! Asta ne aduce aproape de ruină! Nu, prea mult este nesănătos! Tu stai acasă! Eu merg să fac cumpărături, și ladă cu flori o cumpăr singură." "Bine, e în regulă! Dar acum mergem la culcare, sunt obosit, nu mai e plăcut. Tu ești cel care trebuie să se trezească devreme dimineața, pentru a-ți aduce punga și lada mea!" Curând adorm într-un somn dulce, Marțul și Treng a lui. În vis, ea îl ciupește de barbă, în trupul ei inima săltă de bucurie.

În dimineața următoare, la jumătate de trei, Marțul sare din pat, parcă înțepat, și începe să strige: "Treng, he! Nu mă lăsa aici singur! Fă-mi micul dejun rapid, gândește-te că ar fi trebuit să fiu deja la Mediasch. Hai, hai, Treng, he! Îți dau un impuls!" În sfârșit, în sfârșit! Burtica lui este plină și mulțumită. Urca pe căruța cu boi, se îndreaptă spre Mediasch. Ea îl urmărește cu privirea. Hoide, tscha! Hoide, tscha!

La târg, Marțul a comandat rapid punga și lada. Mi-a spus: "Aici se termină pentru mine, mă întorc acasă la soția mea. Pentru lada cu flori, ea trebuie încă să-mi ofere sărutul meritat!" I-am mai spus: "Hei, Mierten, așteaptă, altfel te vei uda până pe piele! Uite, se apropie o furtună cu tunete,

---

"ceea ce te va înmuia până la piele!" El, însă, spune: "Poate că mă va ocoli astăzi! Dumnezeu să te binecuvânteze!" Aproape că abia a ieșit pe stradă, când începe furtuna! Parcă Potopul s-ar fi întors aici, ca să înecăm oamenii și animalele. Fulgere și tunete, făcând zgomot puternic! Dar Martin, stă acolo și râde. "Râde?" întrebați voi? "E nebun? La o furtună nu te poți distra!" Credeți ce vreți, dar așa este el. Noi, în schimb, suntem mai degrabă înspăimântați! Vă spun, însă, că el râde, pentru că, când tunetul a izbucnit prima oară, îi vine în minte Noe, care era cu siguranță în arca sa în timpul Potopului, în siguranță și uscat. Martin se gândea: "A rezistat un an în cutia lui, de ce să îngheț aici în ploaie? Mă gândesc să iau lada mea cu flori de pe căruță. Apoi voi fi ca patriarhul, fiind adăpostit în arca sa. Gândit și făcut! Când tunetă din nou, el stătea deja în lada cu flori și râde.

Dar o nenorocire, rar vine singură! Odată ajunsă, va rămâne cu tine. Și Martin nu ar trebui să scape de ea, căci brusc s-a întâmplat! Roata din față a lovit o piatră, căruța a fost puternic zguduită, încuietoarea s-a închis pe lada arcei! Ei bine, Martin, ce spui acum? Cum ai de gând să te întorci acasă, când nu vezi nimic și ești complet singur? În astfel de necazuri, este bine ca omul să se supună cu sânge rece. Este o porcărie dacă acum ești atât de furios.

Marțul gândea și el: "Cu liniște interioară ies cel mai bine de aici. Mă voi folosi de lada mea pentru a conduce boii acasă. Ei vor găsi singuri drumul, între timp voi ispăși păcatele mele. Timpul a trecut, a venit seara, Martin nu a simțit nicio muștrare de conștiință - el dormea confortabil în lada sa, strigând din când în când: "Tscha, boiștilor!" către boii săi. Așa au ajuns până la Schalden*. Atunci un bou a spus: "Ar trebui să tragem bătrânul și, în plus, prostul" (vorbește doar în germană boule săsesc, este

jenant pentru el să fie sas), "peste acest deal înalt, îndoit și abrupt? Ar fi mai înțelept să fugim, în loc să mergem la stânga, să intrăm la dreapta, acolo sigur este și un sat!"

Așa a ajuns Marțul la Nimesch. O scuturătură a trecut prin lada sa și apoi, s-a trezit brusc din visurile sale: "Ei bine, în cele din urmă am ajuns acasă și e bine, că m-am odihnit aici, am ajuns cu bine în Reichesdorf, în arca mea - ați auzit!" "Treng, he! Treng, he! Vino repede și deschide și aduc punga și, în plus, am lada pictată pentru tine!" Totul rămâne tăcut. Nimeni nu iese. Ei bine, gândește Marțul, nimeni acasă? "Treng, he! Treng, he! Ascultă, ascultă! Vino și deschide ușa în sfârșit!" Acolo! În cele din urmă, o femeie iese din casă, în fața căreia se afla căruța, se uită timorată și speriată, cine oare striga cu voce tare. Dar ea nu putea vedea pe nimeni:

"La dracu, ce s-a întâmplat aici? Ora vrăjitoarelor tocmai începe, de aceea strig acum, cât de tare pot: Vecinii mei, veniți repede la mine, carul vrăjitoarei este aici!" Vecinii au venit toți în grabă: "V-ați înnebunit, doamnă vecină? Vociferați ca și cum ați fi în flăcări, s-a întâmplat vreun necaz?" "Așadar, veniți toți, vecinii mei, o vrăjitoare trebuie să fie aici! Și ascunsă, poate, poate în această ladă colorată, care mi s-a părut suspectă - o voce a strigat: Deschideți poarta!" "Atunci trebuie să o deschidem, să vedem cine se ascunde înăuntru." Ei s-au apucat de treabă. Abia s-a întâmplat, Marțul se ridică! Și toți văd și strigă: "Spiritele bune laudă pe Dumnezeu și pe stăpânul lor!" Dar Martin spune: "Oameni dragi, nu fiți ridicoli! Fiiți deștepți! Marțul din Reichesdorf, acesta sunt eu! M-am ascuns doar de furtună. Dacă puteți ține această poveste pentru voi, veți gusta din vinul meu bun și vechi, da, din cel mai bun vin al meu! Dar dacă spuneți ceva, voi pierde! Voi fi ridicolizat de toți, de tineri și bătrâni, de slujnice și servitori!"

Nimescherii au zis, că vor avea grijă să fie liniștit. Cu încredere, ar putea să se întoarcă acasă, niciunul dintre ei nu va afla nimic! Așa că Martin și-a început drumul spre casă: Hoide, tscha! Hoide, tscha! Dar lucrurile nu au rămas mult timp ascunse, nimescherii totuși i-au stricat planurile lui Marț! Au spus totul în gura mare! Și de atunci, Reichesdorf avea și el un Noe!